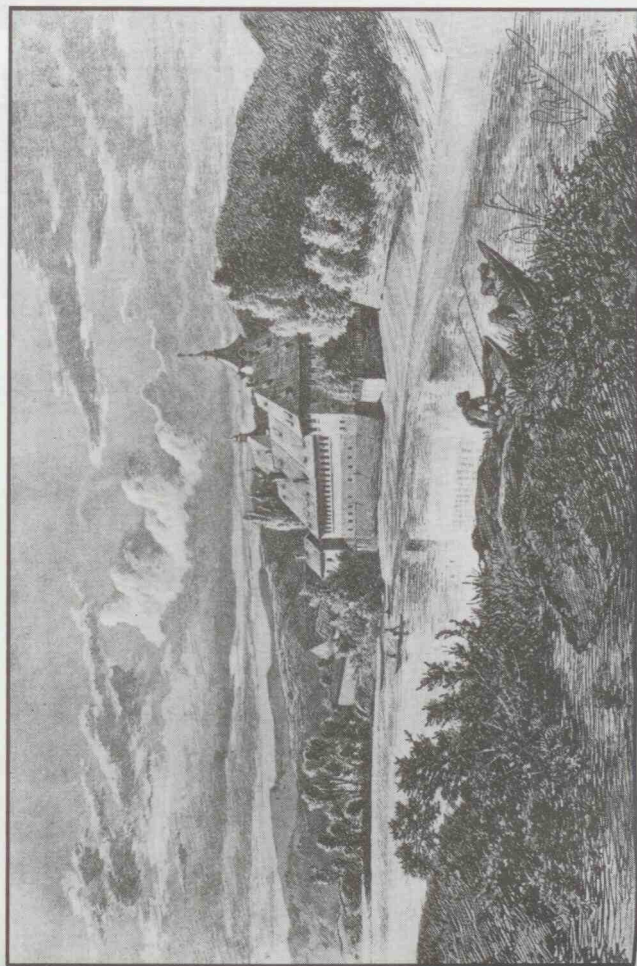

INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

ROČNÍK XI

Kulkařtka

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištěnosti úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **zprostředkování obchodů s cennými papíry**
- **poskytování bankovních informací**
- **dokumentární akreditivy a jiné služby**

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filiálka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

AKTUALITY

PŘEČETLI JSME NA OBEČNÍCH VÝVĚSKÁCH

Zápis z jednání obecní rady č. 6 ze 17.1.1995 (převzato s drobnými úpravami, výběr redakce)
3. Rada rozhodla poskytnout příspěvek na činnost dětského pěveckého sboru Chorus Angelus ve výši 5.000 Kč.

4. Na žádost obyvatele domu č.628/629 rada informuje, že byty v nábavbě tohoto domu budou přiděleny podle původního rozhodnutí obecní rady z minulého roku.

8. Rada projednala podnět některých členů zastupitelstva, aby u každého rozhodnutí rady bylo jmenovitě uvedeno, jak který člen rady hlasoval. Rada jednohlasně zamítla tento požadavek, ale souhlasí s tím, že každý člen rady má právo si v zápise kdykoliv vyhradit informaci o tom, jak hlasoval.

13. Rada uložila p. T. Vokroji zpracovat do 10. února 1995 pořadí posypu místních komunikací při sněhu a následně a důsledně tento postup dodržovat.

14. Rada žádá, aby bylo zpracováno schema veřejného osvětlení a aby bylo započato s jeho postupnou rekonstrukcí. Zejména je třeba pravidelně kontrolovat stav osvětlení a urychleně opravit výbojky na vysokých stožárech v ul. Tyršově a Pražské.

16. Rada projednala návrh na strukturu obecního úřadu a schválila ho.

17. Předseda komise výstavby a územního plánování ing. Havlík přednesl na schůzi rady návrh kompetencí této komise. Rada po diskuzi a malé úpravě textu kompetence schválila.

Zápis z jednání obecní rady č.7 z 31.1.1995

2. Rada se seje s komisí výstavby dne 7.2.1995 za účasti ing. Tunky a ing. Mejsnarové a projedná další postup přípravy územního plánu Dobřichovic.

3. Technik obce p. T. Vokroj předložil zprávu o stavu veřejného osvětlení v obci. V rozpočtu obce bude vyhrazena částka na zpracování projektové dokumentace obnovy veřejného osvětlení a na jeho opravy. Obecní úřad vypíše výběrové řízení na zpracování projektové dokumentace.

Zápis z jednání rady č.8 z 14.2.1995

2. Do jednání rady byl pozván ing. Tunka jako expert pro pořizování územních plánů obcí. Bylo dohodnuto, že před zpracováním souhrnného stanoviska obce ke konceptu ÚP se ing. Tunka seznámí se stavem přípravy, se smlouvou se zpracovatelem a s další dokumentací a vydá radě své stanovisko. Ing. Tunka se rovněž účastní schůzky rady s mgr. Košíkem, vedoucím odd. územního plánování Okresního úřadu Praha-západ dne 27.2.1995.

4. Rada projednala další postup náhrady mostního provisoria. Podle informace z SÚS Praha-západ bude současně mostní provisorium odstraněno nejpozději do léta 1997. Členové rady se zúčastní jednání se zástupci SÚS a SIU dne 16.2.1995.

7. Rada rozhodla, že bude vydávat informační list pro občany Dobřichovic. Záměrem rady je maximální informovanost, t.j. distribuce zdarma do všech dobřichovických domácností. Do příštího zasedání rady si členové připraví návrhy informačních článků a názor na nabídku redakční rady Kukátka, aby tyto informace byly publikovány v Kukátku. (pozn. redakce: nabídka red. rady Kukátka na bezplatné zveřejňování informací o činnosti OÚ, OR a OZ trvá, přesněji řečeno opakuje se v pravidelných intervalech od převratu v r.1989. Následky zformulována písemně v dopise obecní radě z 15.2. t.r. Redakce Kukátka uvítá jakoukoli snahu o zvýšení informovanosti občanů o veřejném dění, její návrh však je veden snahou o účelné vynakládání obecních prostředků a o racionální hospodářství s časem členů OR a pracovníků OÚ.)

11. Rada schválila odměnu pro starostu jako uvolněného funkcionáře obecního úřadu. Dále schválila odměnu pro místostarostu, který se částí odměny vzdal a rozhodl se, že tuto částku věnuje na sociální nebo kulturní účely. Stejně tak se vzdali svých odměn i ostatní tři členové obecní rady a tyto částky věnují na stejné účely.

Sdělení redakční rady: Na otázky, položené obecní radě v minulém čísle, jež se týkaly pověření

p. Šimůnka jednáním v záležitostech plynofikace, dosud redakce odpovídat neobdržela. Doviřme nicméně, včasně čtenáři, že Vám odpovíme na naše i vaše otázky budeme mocí přinést v příštím čísle.

* * *

OPĚT O ÚZEMNÍM PLÁNU

Obecní zastupitelstvo na svém zasedání 11. 1. rozhodlo, že než začne "naostro" projednávat tematiku územního plánu, musejí se všichni jeho členové důkladně seznámit se současným stavem podkladů, 24. ledna se proto konala pracovní schůzka, již se zúčastnili zpracovatelé ing. arch. Vodrážka a ing. arch. Černý, členové obecní rady, zastupitelstva a komisi z důležitých pozvaných hostů. Setkání velice zajímavým způsobem ilustrovalo současný stav problematiky, proto se redakce rozhodla uveřejnit zprávu o jeho průběhu. Chápeme ji jako příspěvek ke zmapování problému i jako do jisté míry historický dokument, zpráva o jedné fázi vývoje. Protože text je rozsahem příliš dlouhý pro jedno číslo, rozdělili jsme jej do čísla březnového i dubnového. Dnes tedy 1. část.

Úvodní pasáž patřila jednomu ze zpracovatelů, arch. Černému, který rekapituloval poslední vývoj prací a dokumentoval svůj výklad na plánech. Zde se omezíme jen na stručnou rekapitulaci, neboť takový postup na stránkách našeho zpravodaje není možný (obrázky ani barvami nedispонуeme, podle příslušnosti p. starosty však plány budou ještě vyvěšeny).

Autorů měli již k dispozici i pracovní soupis připomínek obce k první verzi, který zpracovaly minulá rada a stavební komise ve spolupráci s členy OZ, takže znali zhruba reakci občanů i minulou reprezentace obce. Podle arch. Černého návrh bere v úvahu všechna specifika Dobřichovic včetně vazeb ku Praze a ostatnímu okolí. Hlavním trendem vývoje by tedy mělo být posílení funkce bydlení a rekreace. Toto jsou funkce dominující, Dobřichovice by se ovšem neměly stát obyčjným satelitem Prahy, ale samostatným funkčním sídlem. ÚP tedy pamatuje i na pracovní příležitosti, zejména v oblasti drobnější výroby a služeb, také těch, jež jsou spojeny s rekreační funkcí oblasti. Oblast Brunšova chápeou zpracovatelé jako do jisté míry stabilizovanou na bydlení a rekreaci, vycházející ovšem z předpokladu, že objekty individuální rekreace by se podle prognózy měly postupně přeměňovat na objekty trvalého bydlení. Možné plochy k zástavbě: bývalá Průšakova zahrada (trvalé bydlení, parcely přes 1000m²), plocha u nádraží (záchytné parkoviště pro cestující používající vlak). Hlavní rozvoj se spíše soustřeďuje na levý břeh. Zejména vzhledem k projektu silničního obchvatu obce se v návaznosti na stávající bytovou zástavbu uvažuje o stavbě rod. domků až k obchvatu. V okolí Průmyslu kamene pak přijde o kombinaci bydlení a ploch pro drobné podnikatelské aktivity a služby. Řešení byly i plochy přímo na levém břehu Berounky, jednak na samém záp. okraji obce (bydlení v kombinaci se sportovními a rekreačními plochami), jednak v okolí lávky pro pěší (též sportovní využití). Požadavek obce byl i využít těleso sklady, návrh předpokládá drobné podnikání, skladové účely ap. Odtud směrem k areálu býv. družstva navrženo bydlení s volným přechodem do rezervy pro zemědělské účely, nikoli ovšem formou extenzivního hospodaření. Během zpracování vznikaly nové věci, hlavní byla oázka stanoviška k dopravnímu řešení celého Poberounčí, což je problém nesmírně komplikovaný a dosud nedořešený, takže toto bylo skutečně obtížné východisko pro další práci. Prověřovány byly všechny varianty přemostění, včetně varianty mezi Lety a Dobřichovicemi a obnovení stávajícího mostu. Nakonec v návrhu dána přednost variantě u Všenory s obchvatem. Došlo ale k té změně, že na pokyn orgánu ochrany zemědělského půdního fondu byl obchvat posunut až na severní okraj Průmyslu kamene, čímž byla dána pevná hranice možné expanzi individuální výstavby. Diskuse byla i o navrhovaném pensionu na Brunšově na lesním pozemku, připomínky obce požadovaly zachovat lesní pozemek a pension vypustit. Problematické je i napojení na přemostění v oblasti Luhy, obec Všenory nechce naježdět na přemostění na svém území, napojení tedy bude posunuto na katastr Dobřichovic. Diskutovalo se i o využití pole vedle nové školy, původní návrh byl, že by zde mělo vzniknout jakési nové centrum se soustředěním občanské vybavenosti, po zvážení připomínek obce se zpracovatelé kloní k názoru, že by bylo lépe zaměřit se na rekonstrukci a úpravu historického centra obce a plochu u školy ponechat jako rezervu pro další občanskou vybavenost a samozřejmě pro další rozšíření školy. Tolik vsup arch. Černého. Následovala diskuse k jednotlivým oblastem návrhu. (Rozdělení do tematických celků opatřených mezzitituly je dílem redakce.)

Pole nebo travnička zelená?

V úvodu debaty se oázka Dr. Kratochvíl, co vedlo zpracovatele k návrhu začlenit plochy za skládkou do drnového fondu.

Arch. Černý odpovídal, že to vše souvisí se zpracováním místního systému ekologické stability, v němž hrají důležitou úlohu zejména biokoridory a biocentra jako Karlický potok, oblast Na pupku, U struh. Aby to vše mohlo fungovat jako biocentrum, neměla by se v této oblasti intenzivně obdělávat zemědělská půda.

Dr. Kratochvíl: "Ale oblast okolo jahodárny, to je velice kvalitní půda! Znamenná to pro majitele pozemků, že tam nebudou moci pěstovat nic jiného než travní porost?"

Arch. Černý: "V té době, kdy jsem toto zpracovával, informace o zemědělské výrobě byly takové, že ZD se rozpáda a půdy je dostatek, takže partie blíž k vodě by se měly stát loukami."

Dr. Kratochvíl: "Do jaké míry je to závazné? Např. já vím, že těch pár soukromých zemědělců, kteří začali hospodařit, mají práve v těchto místech pole. Pro ně toto bude nepřijatelné."

Arch. Černý: "Jestliže bychom to tak nechali, pak využití těch ploch by mělo být závazné, nic jiného by se tam nemělo dělat."

Dr. Kratochvíl: "Kdo to ale určí? To přece nemůžete nikdo nařídít! Představte si, že tam máte pozemek, chcete sedláčit a někdo vám nařídí, že zrovna na tomto pozemku nesmíte mít nic jiného než trávu..."

Ing. Mejsnarová: "Jde o zavlažované půdy, jsou v nich obrovské investice!"

Arch. Černý: "Jde také o doprovod vody. Berounka jako taková je regionální biokoridor, takže tedy by měl přirozený doprovod vody fungovat takovým způsobem. Ovšem pokud to formulujete jako připomínku, může se to znovu zvážit."

Chťejí Všenory most?

Další debata byla inspirována dotazem ing. Havlíka na v úvodu zmíněnou změnu stanoviska všensorského zastupitelstva ve věci nájezdu na nový most. Ing. Havlík: "Nevím, jestli je to nová informace, názor nového všensorského zastupitelstva, ale v návrhu, jak byl koncipován starou radou, naopak měly být drženy obě varianty, jak blíž k nádraží, tak blíž k sílu. My jsme měli k dispozici územní plán Všenora a ten počítal se zábořem půdy právě u sílu. Takže naše stanovisko vycházelo z toho, že Všenory s tím počítají. Toto stanovisko je staré několik měsíců. Všenory měly pouze tu podnětnku, že mimoúrovňové křížení nebude uděláno dřív, než bude dokončeno celkové vyřešení dopravy bud na Ořech nebo podle vody. Do té doby aby fungoval pouze úrovňový přejezd."

Ing. Vaněk: "Jaký má takový most význam? Vede doprostřed mezi oběma obcemi, ale Všenory jsou rozhodně proti tomu, tam to byl vlastně volební program všech stran, které kandidovaly."

T. Vokroj: "Schválily Všenory územní plán před volbami nebo po volbách?"

Ing. Mejsnarová: "Před volbami."

T. Vokroj: "Teď je snad nová rada, tak to může napadnout..."

Ing. Mejsnarová: "Napadnout to může, v tom případě bude ale muset být nový územní plán! Do té doby platí starý."

T. Vokroj: "To neznamená, že se musí realizovat, když platí."

Ing. Mejsnarová: "Tak proč ho tedy děláme?"

Ing. Tunka: "To bychom si tedy mohli udělat školení o tom, co je to územní plán, jak lehce se dá změnit nebo ne. To by asi bylo jiné téma. Nabízím se, že k tomu někdy ten výklad dám, ale tedy bychom teď zbytečně zdržovali projektanta. Myslím si, že nemáte pravdu."

Arch. Černý: "My jsme dostali informace poté co byla na okres projednávána srovnávací studie všech variant umístění mostu. V některých místech je velice obtížné mimoúrovňové křížení."

Čisté bydlení, zemědělství, živnosti a jak to jde dohromady

Podstatná část diskuse byla věnována otázce jednotlivých zón, zejména pak kombinaci bydlení s zemědělskou výrobou či živnostmi, především z hlediska možnosti obce vytvořit a udržet čisté a smíšené zóny.

Dr. Kratochvíl: "Např. tedy okolo zámku je zóna, která podle mě je evidentně bydlení s občanským vybavením. Jsou tam zemědělci, např. Brodecký, Landa, mají tu ústředně krásy, hospodáří tam a je to označeno jako čisté bydlení. Možná je to chyba barev, ale když se na to díváte, tak nikdy není

schopen rozlišit barvy."

Arch.Černý: "Už jsme se dohodli, že se to udělá jiným způsobem, že budou větší kontrasty mezi barvami. Toto území je myšleno jako smíšená centrální zóna, ale rozhodně si myslíme, že by v tom neměla figurovat zemědělská výroba."

Dr.Kratochvíl: "To jsou tradiční dobřichovičtí sedláci, kteří tam obnovili svoji činnost..."
Arch.Černý: "My si myslíme, že by tam být neměli. Jestliže chcete aby tam byli... Pak jsme v toho, proč dělat územní plán."

Ing.Mejsnarová: "To je otázka přání zastupitelstva."

Dr.Kratochvíl: "Není přeci možné, aby někdo přišel k panu Landovi a řekl, že mu ruší zemědělsví!"

Ing.Mejsnarová: "Když si to myslíte, tak se tam dá připomínka, ale architekt má právo na to, namalovat centrum obce jako zónu bydlení a služeb."

P.Vošahlík: "Ale musí vycházet z nějaké reality! Nemůže udělat umělou obec, kterou vymyslí. Tady bude to, tady to, tohle zbouráme a začneme dělat umělou obec?"

Dr.Hornychová: "Je to asi dva roky, co jste předložili tento návrh. Prošli jste si od té doby obec, zjistili jste, jaké jsou změny, např. kolik baráků se koloaudovalo, zdali víte, jaký má obec majetek, jímž může disponovat? ... Já když jsem procházela tohleto znova po těch dvou letech, tak jsem si uvědomila, že tam je tolik změn, které už vůbec neplatí ... To, o čem vy jste říkali, že je prognóza, v současné době už vůbec neplatí a běželo to úplně jiným směrem."

Ing.Mejsnarová: "To je ale otázka obce!"

Arch.Černý: "Pokud tedy tady nějaká spolupráce se stavebním úřadem existovala, do jaké míry jsme byli ke všemu přizváni, to asi nedokážeme posoudit. Je fakt, že k některým věcem jsme se vyjadřovali, k některým věcem zřejmě asi ne."

Ing.Tunka: "Situace je komplikovaná zejména tím, že ten koncept, jestli se nemýlím, v podstatě dva roky zůstal ležet, a to se nedá říct, že je chyba projektanta. Bohužel územní plán má omezenou životnost, když to řečnou obrázem, tak se kazí, a to nelze nechat jednu etapu ležet ladem. V tom území se něco děje, to pak vyvolává potřebu doplňujících průzkumů a celý proces to zdražuje. Tady bych nehledal vinu v projektantovi. Ale vidím tam jinou věc: ten územní plán má stanovit regulativy využití území celé obce. Ten dokument, který tady je, se bohužel vyjadřuje jenom k plochám novým, nebo se to nedá vyčíst, a tak si myslím, že v této podobě to v podstatě není územní plán. Územní plán prostě musí, to je dáno vyhláškou, zákonem, musí říct regulativy i v těch územích, kde je zástavba. Např. jestliže je někde zástavba rodinných domků a územní plán se k tomu nevyjadřuje, tak de facto je potom na uvážení stavebního úřadu, jestli mezi ty rodinné domky pusť třeba autoklempírnu. Což už se dočká majetku lidí okolo. Územní plán právě tím, že řečne regulativy, že některé území je čistě obytné, i když se tam neobjevuje nová plocha, tím v podstatě, je-li projednán státní správou a schválen samosprávou, vzniká závazně pro stavební úřad, že tam tu klempírnu nesmí povolit. A z tohoto důvodu si myslím, že územní plán by měl tyto regulativy jednoznačně definovat v celé ploše řešeného území. Ne se jenom soustředí na plochy vybrané k nové zástavbě. To si myslím, že je velice závažný moment. I kdyby to bylo zakreslené, měly tyto regulativy být řečeny v konceptu, mělo se objevit v textu, čísrým bydlením se myslí to a to..., smí se tam to a to nebo se to tam nesmí. Já jsem to v tom textu nenašel. A kromě toho bych řekl ještě jednu věc: já si myslím, že se pravděpodobně neobejdeme bez tzv. druhého konceptu, protože jestliže se to, co se tady objevuje, ty připomínky v tomto objeví, promítnou se do výkresu a do grafiky, tak to de facto vyžaduje nové projednání. Těch připomínek bude asi tolik, že se z toho asi neudělá rovnou načisto výsledný návrh."

Ing.Havlík: "To byla v podstatě původní myšlenka. Zpracoval se návrh připomínek a ten vlastně měl být zpracován. Teprve pak byla představa, že bude další kolo projednávání. Ted se to trochu zadrželo tím, aby se už v této etapě vyjádřilo nové zastupitelstvo, čili je možné toho využít, je to určitá úvaha, že bude dán prostor, aby se k tomu vyjádřilo obyvatelstvo, ale přesně tento stav nemá cenu vyvést, protože lidé z toho nepoznají, k čemu se mají vyjadřovat. Ztratili jsme trochu času, ale když už to nastalo, je to vhodná příležitost ten dšesek využít a dopracovat případně další náměty, ale pro to vyvěšuje se to buď bude muset upravit, nebo k tomu napsat stručnou textovou přílohu, která to celé očlívuje ve výkresech a definuje tak, aby bylo k čemu se vyjadřovat."

Ing.Tunka: "Já se tím v podstatě živím a pro mě je to v jistém smyslu nečitelné. Takže vážně pochybuji o tom, že lidé, kteří jsou úplně laici, budou schopni se k tomu kvalifikovaně vyjádřit. Kromě toho si myslím, že by to mělo být doplněno o koncept závazné vyhlášky, kterou se to schvaluje, a těch

závažných regulativů, protože to je v podstatě právní dokument. Máme vyzkoušeno v praxi, že když se to objeví na stole, tak teprve lidé začínají naostro reagovat. Protože si najednou uvědomí, že třeba právě on tam nebude moci rozšiřovat stáj, nebo si tam nebude moci postavit to nebo ono. A bez tohoto jsou ty připomínky prostě bezzubé a ten problém vyváseí naostro v čístopisu."

P.Vošahlík: "Myslím, že se snad také přihlížet k tomu, kteří občané tam žijí, a jaké mají představy o tom, co tam budou dělat. Jestliže rozhodne někdo, že tam bude oblast čistého bydlení, ale to čistě bydlení se bude říkat dvou, tři a ti ostatní tam dělají něco jiného, tak to myslím není v pořádku. Já myslím, že ti občané, kterých se říká takové striktní rozhodnutí, by se měli vyjádřit."

Ing.Mejsnarová: "No samozřejmě, přesně to máme na mysli."

Ing.Havlík: "Možná děláme nepopulární rozhodnutí, ale udělat ho musíme. Je na nás, abychom dostatečně jasně zdůraznili to, co se lidí dotkne. Proto je správná myšlenka, aby existovala vyhláška v konceptu, která přesně definuje, co se koho dotkne, nesmíme se bát jí vyvést. Někteří lidé si to uvědomí a zareagují, takže se budou moci vyloučit problémy předem. Samozřejmě je potřeba maximálně zohlednit stávající stav... Čili to jsou věci, které bychom si měli definovat a ve chvíli, kdy budou připomínky těch, kterých se to týká, a bude se zpracovávat finální stanovisko, bude o tom muset někdo rozhodnout. Ale pak to musíme brát tak, že si děláme přesně ten čísrý stůl, který bude definovat pravidla do budoucna. ... Měli bychom to brát tak, že děláme obrovsky odpovědné rozhodnutí a musíme zvážít, jaké bude mít dopady, ale pokud ho uděláme, a udělat ho musíme, protože to je smysl územního plánu, tak bude platit pro všechny."

Dr.Kratochvíl: "Důležité je také hledisko vlastníků těch jednotlivých ploch... ten vlastník má s tou plochou nějaké záměry, ... třeba by chtěl ten pozemek nějak zmodernit, třeba se rozhodne ho prodat na domky, ale majetkou se od obce dozví, že je tam vysoká zezeň. Když bude rasanatní, přijde na to jednání a řečne: "vy jste se zbláznili, to chcete, aby tam já postavil les?" Jak potom budeme toho člověka nutit? On to přece nemusí provést..."

J.Matl: "Vloni na podzim tu byla přímo modelová causa, kdy p. Vělebil v zóně navrhované pro čisté bydlení chtěl postavit jen objekt na garážování hospodářských strojů a na uskladnění zemědělských produktů. Nebylo nikterak prokázáno, že by jeho objekt porušoval předpisy o ochraně životního prostředí či stavební zákon, přesto mu stavba nebyla povolena. Poč vznikla právníká analýza, která konstatovala, že takové rozhodnutí může být v konfliktu se zneuhm Lisiny základních práv a svobod, neboť podle jejího znění je možné omezit vlastníka v nakládání s jeho soukromým majetkem jen z velmi vážných důvodů, například porušuje-li výše uvedené zákonné normy (ekologické či stavební) nebo je-li např. oblast vyhlášena rezervací se speciálním režimem. Je tedy otázka, zdali třeba pojem zóna čistého bydlení je pojem takové právní platnosti, aby na základě jejího vyhlášení bylo možno takto vlastnický omezit. O tohle přesně půjde a nebude-li toto jasně vyřešeno a v přesném souladu s právním řádem, může se stát, že causy dospějí k soudu a obec bude prohrávat jednu při za druhou."

Dr.Kratochvíl: "Toto bude zřejmě potřeba vyřešit tak, jak říkal Ing.Tunka, že to bude definováno v obecní vyhlášce a obyvatelé částí obce, kterých se to bude týkat, se budou moci k jejímu konceptu vyjádřit, zdali to takto chtějí, nebo ne"

Ing.Havlík: "Pak by stálo za zvážení tu vyhlášku opravdu poslat do všech domácností, domluvit na poště, že ji roznesou do všech číser popisných."

J.Matl: "Jaký by pak byl další mechanismus rozhodování?"

Ing.Tunka: "Ty mechanismy jsou jasně popsány ve stavebním zákoně. Občané vnesou připomínky, příslušné orgány státní správy je posoudí jako relevantní nebo ne a podle toho rozhodnou. Pochopitelně musí rozhodnout tak, aby to své rozhodnutí ustály u soudu. To je nutí k tomu, aby se chovaly zodpovědně a v souladu s právním řádem. Je síce poučné přečíst si Listinu základních práv a svobod, ale je dobré si přečíst i další předpisy, které se z ní odvíjejí."

P.Vošahlík: "Obec či jakákoliv komunita má také nějaký vývoj. Poslat třeba klempírnu někam do jahodárny je nesmysl, když třeba auta jezdí úplně někudy jinudy a ten člověk je tam odsouzený zkrachovat. Zrovna tak vznikají služby uvnitř města nežli vně města, protože každý chce si všechno vyřádit pokud možno při cestě. Něco se v té obci vyvíjí vždycky přirozeně, nedá se to naplánovat. Nemůžu určit, že někdo bude mít potraviny já nevím kde, když tam nechodí lidé. A když vidí podnikatele, že tady v tom místě by bylo dobře mít ty ty služby, tak je tam chce zřádit. Když já udělám nějakou vyhlášku a striktně to všecko zakážu, tyhle přirozené vývojové možnosti, pak dostanu holou obec, která bude síce hezkou vilovou čtvrtí, ale nebude to obec, bude to jen to bydlení a nic jiného. A lidé chtějí služby."

i ve velkých městech jsou služby v zabydlených částech."
Ing.Mejsnarová: "Já jsem chtěla upozornit obec jestli si vyjasnila, jaký má vztah k pořizovateli, protože já jsem ho tu vlastně nikdy neviděla přítomného a pak se územní plán schválí a zjistí se, že pořizovatel u toho nebyl a podle stavebního zákona bude takový plán k ničemu a budou to vyhozené peníze, protože každý vlastník, který si bude chtít udělat něco proti územnímu plánu, si to klidně udělá nebo se odvolá k soudu a vyhraje to, protože se zjistí, že územní plán neměl tyhle náležitosti. To jenom na okraj. Ale chtěla jsem spíš hovořit o těch koncepčních věcech, o nichž musí rozhodnout zastupitelstvo, protože to jsou politická rozhodnutí, jestli schválí zastupitelstvo tyhle nebo ještě další připomínky, z nichž některé jsme tu dneska poprvé zahlédli. To je ten orgán, který dá projektantovi zadání, co s tím má dál dělat. Na něm bude ležet ta tíha a měl by každou připomínku vzít. Já dělám územní plány také a vím, že se takový elaborát, který se tady teď objeví, projednává v obci třeba pět a půl hodiny za přítomnosti veřejnosti, která ty připomínky podala a vidí, jak zastupitelstvo hlasuje o každé připomínce. To není legrace."

pokračování příště (zaznamenal J.Mat)

NĚKOLIK SLOV K VYTÁPĚNÍ A KE KVALITĚ OVZDUŠÍ VŠEOBECNĚ.

Problématique životního prostředí a kvalité ovzduší v našem regionu bylo sice v Kukátku věnováno poměrně dost příspěvků, přesto mám pocit, že mnoho našich spoluobčanů tento problém příliš netrápí. Avšak stačí při návratu domů cestou z Černošic v takovém typickém podzimním dni během inverze pohlednout do našeho údolí a každému musí být zřejmé, že mezi údolím Berounky a pověstnými severočeskými pánevními oblastmi není velký rozdíl.

Přitom máme my všichni možnost, když už ne úplně odstranit, tak alespoň podstatně omezit vznik tohoto pro nás všechny tak zhoubného smogu. Všichni víme, že kvalitu ovzduší poškozují oxidy dusíku, oxid uhelnatý a oxid zbytkový a dále poletívající prach. Na náklady okresního úřadu byla v areálu MŠ instalována monitorovací stanice, která bude průběžně vyhodnocovat tyto hlavní složky znečištění, a tak během krátké doby uvidíme, které z nich se nejvíce podílejí na znečištění ovzduší v Dobřichovicích, a tedy kam bude potřeba nasměrovat naše snažení. Ale i teď bez konkrétních údajů je jasné, že hlavní zdroj znečištění ovzduší je v lokálním topení při nedokonalém spalování nekvalitního hnědého uhlí. Bereme-li v úvahu počet trvale obydlených domů, průměrnou roční spotřebu paliva a víme-li, že hnědé uhlí obsahuje přibližně 4 % síry, vychází nám, že jen Dobřichovice spálí za rok více než 100 tun síry obsažené v hnědém uhlí.

A teď co s tímto stavem můžeme dělat? Možností je více. Tu nejjednodušší umožňuje obecnímu úřadu zákon č.309/1991 Sb., který říká, že každý znečišťovatel ovzduší je povinen platit pokuty za znečišťování, které stanoví obecní úřad. Obecní úřad může vydat vyhlášku, podle které by každý majitel domu s ústředním nebo etážovým topením byl povinen hodnověrně prokázat způsob vytápění a v případě, že nepoužívá k vytápění ekologicky čisté palivo, jako je elektřina, PB, koks, by byl nucen dokladovat, že používá vhodné dimenzovaný kotel s patřičnou regulací pro spalování pevných paliv. Nejjednodušší regulací a zároveň dostačující je instalace čtyřcestného ventilu, který umožní udržovat teplotu kotle na optimální úrovni a tím i optimálně spalovat. V opačném případě by takový majitel domu byl nucen každoročně platit pokutu stanovenou obecním úřadem. Snad alespoň tímto způsobem by část obyvatele byla donucena změnit způsob vytápění k lepšímu. Výpočet tepelných ztrát budov, vhodnou volbu výkonu kotle a jeho regulaci dnes zajišťuje řada firem.

Další možností, která by zásadně zlepšila ovzduší v obci je přejít centrálně na jiný lepší způsob vytápění, a to spalováním zemního plynu. Zde je podmínkou plynofikace obce. Tento problém není nijak nový, už se o něm diskutuje mnoho let, ale výsledek žádný. Přitom plynovod končí kus za Řevnicemi, které také společně s Lety jsou již v přípravě na plynofikaci mnohem dále než my. Firma Pragoplýn již v roce 1992 vypracovala po dotazníkové akci v obci rozbor zájmu o odběr zemního plynu a došla k závěru, že přibližně 75 % obyvatel má zájem o připojení plynu. Mínlulé obecní zastupitelstvo pravděpodobně neprojeвило hlubší zájem, protože poté veskeré další práce ustaly. Středočeská plynárenská společnost, která by plynovod provozovala, odhaduje náklady na plynofikaci Dobřichovic na cca 25 mil.Kč. Přičemž existuje při Ministerstvu životního prostředí Státní fond životního prostředí v rámci programu ozdravení ovzduší, který může poskytnout příspěvek na přestavbu

[6]

KUKÁTKO 3/95

vytápění na ekologicky vhodnější. Zde záleží jen na obecní radě a na tlaku občanů na ni, jak se k této otázce postaví. Pro začátek je třeba nechat vypracovat generel a zanést do připravovaného územního plánu způsob zásobování obce energií, tj.plynem a elektřinou.

Samozřejmě je třeba kvalifikovaně posoudit co je reálnější, zda výstavba kabelové elektrické sítě dostatečně dimenzované pro vytápění většiny domů v Dobřichovicích nebo plynofikace obce. Zde je na místě vzít v potaz nárust cen jednotlivých druhů energií.

Poslední poznámkou ke znečišťování ovzduší v obci je názor na zákaz pálení listí a mokré dřevní hmoty na zahradách. Tento zákaz je jistě velmi užitečný, ale aby bylo reálné jej dodržovat, možno tento odpad hromadně kompostovat společně s ostatním biologickým odpadem třeba pomocí dnes tak populárních žítal. To by mohl být třeba námět pro nějakého začínajícího podnikatele, který by následně vzniklý humus prodával zpěně zájemcům z řad zahrádkářů.

Martin Hoch

"MYSLI NA BUDOUCNOST, CHRÁNĚ PŘÍRODU!"

je heslo **Evropského roku ochrany přírody**, který byl vyhlášen Radou Evropy opět po 25 letech - v roce 1970 byl zaměřen na chráněné oblasti, na ochranu vzácných a ohrožených druhů volně žijících zvířat a rostlin - letošní se zaměřuje především **na ochranu a dotvoření volné krajiny**. Tímto pojmem se rozumí takové části přírodního prostředí, které nejsou chráněny zvláštními předpisy a v nichž se tedy do značné míry volně uplatňuje činnost člověka. Součástí roku ochrany přírody je jednorázová akce

"UKLIDĚ SVĚT"

a je zaměřena na odsraňování odpadů rozptýlených v přírodě.

Celosvětově se sice koná 15.- 17. září, ale v ČR byl zvolen pro úklid přízvisší termín 17.- 19. března. Úklidové akce pořádá Český svaz ochránců přírody a další nevládní organizace každý rok, v minulém roce se v rámci této kampaně uklízelo např. ve Vraném a v Hostivici. Letos se **uklízí svět** i v Dobřichovicích.

Uklízet budeme břehy Berounky od neřádstva připraveného zvýšeným průtokem na konci ledna - dřívě než zarostou trávou - odstraníme polystyreny, plastové lahve, sprejové bombičky a další povalující se výdobytky civilizace. Celkem do našeho katastru patří 5 km břehů a pokud se nás sejde dost, rozdělíme se na skupinu levobřežní a pravobřežní. Obec dá k dispozici multikáru, která "nalezené" bude ihned odvážet.

Kdo chcete uklízet zeměkouli, tak přijďte - sraz je v sobotu **18. března v 9 hodin před zámekem u lípy**.

Komise pro životní prostředí (jde uklízet celá)

KULTURA

Komorní soubor Ludus musicus provede ve středu 12.4.1995 v 19³⁰ v pražské koncertní síni **ATRIUM, PAŠJE PANA JEŽISE KRISTA podle sepsání svatého Matouše, vytištěné v Praze L.P. MDCXC** Karla Václava Holana-Rovenského. Předprodej vstupenek: Atrium, Čajkovského 12. Praha 3 (tel. 62 70 453).

[7]

KUKÁTKO 3/95

GASTRONOMICKÁ HLÍDKA

OD DOBRÍCHOVICKÝCH STOLŮ

GRATINOVANÉ KURĚ

Francie
2 kuřata, 1 kávová lžička parýky, 1 polévková lžice silné hořčice, 2 dl suchého bílého vína, 500 g smetany, 150 g strouhaného sýra, 25 g másla, 2 polévkové lžice oleje, strouhanka, sůl, pepř

Kuřata naporcujeme a opečeme dozlatova na párnvi na másle nebo oleji, osolíme, opepříme, opaprikujeme, naklademe nejlépe do zapékací mísy s poklicí nebo dvojitelného pekáče a vložíme na 30 minut do trouby, vyhřáté na 210°C, popř. bez zakrytí do remosky. Když jsou kuřata hotova, část tuku z mísky nebo remosky dáme stranou k pozdějšímu užítí. Na mírně předeřátou pánev vlijeme směs bílého vína, hořčice, smetany, přidáme část strouhaného sýra a na mírném ohni zahříváme, dokud se sýr zcela nerozpustí. Do vzniklé omáčky vložíme kousky kuřat kůžičkou navrch, zalijeme je omáčkou, posypeme druhou částí sýra, promícháme se strouhankou a pokapeme tukem, který jsme si dali stranou z předechozí přípravy. Gratinujeme 10 minut a podáváme.

PLNĚNÁ VEJCE

Podbrdsko
Vejce vařená natvrdo, plnotučná a kreměská hořčice, sardelová pasta, máslo, mléko, sůl, zelená petrželka, kaviár či zelenina na zdobení

Vejce oloupeme a podélně překrojíme. Vyjmeme žloutky. V míse je rozetřeme s máslem, sardelovou pastou, hořčicí, podle potřeby přisolíme a přidáme trochu mléka, aby směs měla tuhou mazlavou konzistenci. Nejlépe navlhčenou kávoovou lžičkou nebo tvořítkem plníme poloviny bílků. Ozdobíme zelenou petrželkou nebo zrníčky kaviáru, kousky okurek, papriky atd.

ROZHOVOR

ROZHOVOR S PÁTEREM JOSEFEM:

V dnešním rozhovoru vám chce Kukátko představit nového pana faráře, který působí v dobríchovické farnosti od března loňského roku. Jmenuje se **Josef Pecinovský**, je mu 31 let a pochází od Vlašimí. Dříve působil jako kaplan v Karlových Varech a jeho první samostatnou farností byly Benátky nad Jizerou, kde strávil 2,5 roku. Není farářem jen pro naši dobríchovickou farnost, nýbrž do jeho působnosti spadají i Řevnice, Všenory a od října loňského roku i Karlštejn s Mořinou. V současné době bydlí na faře v Řevnicích.

K: Jak hodnotíte svou roční zkušenost v Dobříchovicích?

J.P.: Musím se vyjádřit ke všem farnostem jako celku. V rámci diecéze patří tyto farnosti k těm živějším. V porovnání s Benátkami, které jsou menší, je zde více možností k různým aktivitám. Jako kněz mám zde ulehčenou práci po stránce technické. Například o opravu všenorňského kostela nebo střechy kostela

v Řevnicích se starají sami farníci. Cítím ze strany věřících větší zájem i o mou osobu, což mi dává zpětně i více síly ke službě.

K.: Co vše obnáší Vaše práce?

J.P.: Jsou to především bohoslužby, svatby, křty, výuka nábožensví apod. Ale hlavně tu chci žít společně s lidmi a pro lidi, jak věřící, tak nevěřící. Chtěl bych, aby věděli, že za mnou mohou kdykoliv přijít s malými i velkými starostmi, připomínkami, iniciativami. Záležet tedy i na lidech, nakolik mi dovolí být jim blízko. Snažím se vyvářet určité neformální společenské věřících. V Řevnicích na faře se například scházíme

- v pondělí od 18.00 hod. se všenorňskými věřícími

- v pondělí od 20.00 hod. s mladšími řevnickými farníky

- v úterý od 15.30 hod. se staršími řevnickými farníky

- v pátek od 19.00 s mládeží

K.: V orientačním plánu Dobříchovic, který vydala Společnost Dobříchovice, je technickým nedoplněním označen náš kostel jako kostel sv. Judy a Tadeáše. To samozřejmě není správně.

J.P.: Není. Kostel je zasvěcen pouze jednomu světcí sv. Judovi Tadeášovi, což byl jeden z dvanácti apoštolů. Sv. Lukáš jej v evangeliu nazývá Judou, kdežto evangelista Marek a Matouš Tadeášem. Proto tedy Judu Tadeáš.

K.: Čas od času se v našich kostelích konají různé koncerty. Jak se k tomu stavíte jako duchovní správce?

J.P.: Myslím si, že hudba do kostela patří. Měla by to však být hudba, která souzní s tímto sakrálním prostorem. Vždyť Bůh je krása a duchovní hudba je jen jiným vyjádřením vztahu člověka k Bohu a může promluvit i k nevěřícím.

K.: Chystáte nějaké úpravy v našem kostele?

J.P.: Ano. Ve spolupráci s liturgickou arcibiskupskou komisí a s památkáři připravují změnu interiéru kostela. V návrhu je odstranění hlavního oltáře a instalování nového tak, aby se mše dala sloužit čelem k věřícím. Také bych chtěl odstranit boční oltáře a přední sklápěcí sedadla a tím uvolnit prostor, který je možno doplnit dalšími lavicemi. Do konce roku také přislíbili křižovníci opravu střechy.

K.: Jak trávíte svůj volný čas?

J.P.: Snažím se jej intenzivně využít. Rád cestuji a své cesty využívám k načerpání nových duchovních sil. Několikrát jsem byl v Taizé, rád navštěvuji své přátele ať na Moravě nebo na místích v Zakarpatské Rusi, ale nejraději mám hory.

K.: Děkujeme za rozhovor a přejeme do další práce chuť a elán.

Přehled nedělních bohoslužeb:

So: 15.00 Mořina

16.30 Karlštejn

Ne: 7.30 Všenory

9.15 Řevnice

11.00 Dobříchovice

OH LASY

Vážený pane doktore!

Děkuji Vám za odezvu na můj článek Komunální volby, strany a občané III., otištěný v Kukátku 1/1995 (s.4-6). Psal jsem ho se zaměřením vyvolat diskusi, proto jsem záměrně určitá stanoviska vybral. Nechtěl jsem do této diskuse znovu vstupovat, svůj názor jsem už vyslovil ve zmiňovaném a několika předchozích textech. Byl jsem připraven na rány, které urážím, přešel bych i ty, které směřovaly pod pás. Váš článek Strašák stranicových zájmů (Kukátko 2/1995, s.13-14) mi ale podkládá názory a tvrzení, které jsem nikdy nezastával a nikdy nevyslovil. Nezbyvá mi tedy, než se znovu přihlásit o slovo.

Nebylo mým cílem strašit "představou, že moc v tomto státě a dokonce nyní i v Dobřichovicích uchopily politické strany", neboť jsem až do přečtení Vašeho článku netušil, že by tak absurdní představa mohla existovat. Nejsem blouznivec, toužící nahradit osvědčený systém pluralitní zastupitelské demokracie, opírající se o politické strany, demokracii antických městských států či středověké islámské náuce, ale že na to i věřím. Využil jsem svého volebního práva v minulých parlamentních volbách a půjdu volit i v těch nadcházejících. Netrpím takovým odporem k politickým stranám, z jakého mě podezíráte. To, že nejsem členem žádné z nich, považuji za svou ryze osobní věc. Rozhodně si nemyslím, že bych proto byl lepší nebo horší, než ti, kdo do nějaké strany vstoupili.

Není pravda, že mi "dnes vadí ODS a KDS a před čtyřmi lety pod šifrou L.P. to bylo OF". (Je mi to trapné, ale musím Vám v zájmu pravdy připomenout první ročníky Kukátka a texty podepsané šiframi *Hoi!Voi!*, *-zu-* a *o.*) Co mi skutečně vadí a vždy vadilo, je něco jiného: Konkrétní porušování demokratických principů, nevkusné projevy stranicí a jeho pronikání i tam, kam nepatří.

Abych nebyl špatně pochopen, přidám sem raději konkrétních příkladů. Snad mám právo obrátit jednu Vaši narážku ve svůj prospěch: Skutečně se opírám, jako ostatně my všichni, především o zkušenost s totalitní KSČ. Kde bych s výjimkou posledních několika svobodných let také jinou vzal? Narodil jsem se v roce 1954 a celý život prožil v této zemi. Právě tato zkušenost podkládá to, co mi skutečně vadí a co považuji za tak varovné, že tím "straším" čtenáře. O principu vedoucí úlohy strany a formách jeho uplatňování jsme denně zakoušeli na vlastní kůži. Nejcitelněji v permanentním povinném školení, jeho důsledky jsme denně zakoušeli na vlastní kůži. Nejcitelněji v nesmyslných dělení na straníky a nesraníky jako občany první a druhé kategorie. Co si po této zkušenosti mohu myslet, podívám-li se například na dnešní praxi obsazování vedoucích funkcí ve státní správě? Jsem sice přesvědčen, že státní správa by měla být stejně nepolitická jako armáda, policie, soudnictví, školství atd., ale budíž, funkce přednosty okresního úřadu může být pokládána za funkci politickou. (Zbyde nám pak samozřejmě problém, proč se ODS také v tomto případě plete o 70%.) Například funkce šéfa referátu životního prostředí je ale jednoznačně funkce odborná a při jejím obsazování by měl dostat přednost člověk nejzdatnější odborně, nikoliv tím, že ve správný čas vstoupil do správné strany. Vrátil jste mi zpátky přes síť Anglii. Ano, její politický systém je opravdu velmi stranický. Nikoliv ale její život. Dokázal by si někdo z Britů představit, že se v konkursu na vedoucí místa ve státní správě může být jen přihlídnout ke stranické příslušnosti uchazeče?

Jiný příklad: Při své poslední návštěvě Brna jsem si přečetl nástupní prohlášení nové paní primátorky a našel v něm také prohlášení, že se magistrát bude při své práci opírat o pomoc "pravcové orientovaných odborných subjektů". Odjel jsem plný obav. Možnost spolupráce tu je, jak ale bude magistrát zjišťovat mou zádatelnost do této kategorie? Subjekt bych snad byl, že odborný, to lze doložit šustkem diplomů, doporučení a publikací, jak ale ověřit pravcovou orientaci? Půjde o některý z Dobřichovicích psát posudek? Žádnou stranickou legitimaci nemám a moji nadřízení na pracovišti ze zákona nepolitickým o mé orientaci nic nevědí a ani vědět nemohou. Vím to ale já sám? Nikdy jsem si otázku, jak orientovaný subjekt jsem, nekladl, resp. nekladl jsem si ji způsobem, kterým je dnes kladena. Lze se mě zeptat na můj vztah k Bohu, lidem, této zemi, pravdě, svobodě, mé práci, to jsou věci, které sám pro sebe nemohu nechávat bez stále zpřesňované odpovědi. Nikdy jsem se ale nezabýval tím, abych sám sebe umísťoval do určitého bodu velmi pomyslného a měnlivého politického spektra. Ostatně na tom nezáleží, je-li mi žít ve státi a dnech, kdy mě neustále umísťují jiní. Podářilo se mi jediné: zbavit se dnes tolik rozšířeného a svazujícího strachu, že budu za určité názory označen za levičáka, ač se za něj rozhodně nepokládám. Bude asi veselo, ale mně veselo není.

To je to, co mi vadí. Nedobry občanský pocit, obavy z toho, že jak rakovinné bujení prorůstá naší stále ještě obtížnou rekonvalescencí oslabenou společnost to, co bývalo nazýváno upevněním vedoucí úlohy strany. Vadí mi kameny, které skládají cestu ke státostraně. Dobře víme, že to je cesta do pekla. Vadí mi kádrovácké praktiky, kategorizace občanů podle stranické příslušnosti, překřívání skutečných kvalit člověka stranickým průkazem. Vadí mi nový stranický newsspeak, vadí mi tabuisace určitých slov a temat, vadí mi ukřikování kritiků, vadí mi ideologisace bez idejí, vadí mi ustrašená autocensura. Vadí mi stranicí jako role, jako stolička pro toho, kdo nevyrostl. Vadí mi princip poslušnosti. Vadí mi, když se ode mne očekává, že nepoznám rozdíl mezi 30 a 100 procenty,

rsp. mezi 40 a 60.

Pokud Vám z mého článku "vyplyvá hodnocení, že hájit zájmy obce je správné, hájit zájmy politické strany jako určité skupiny obyvatel je špatné", zřejmě jsem ho špatně napsal. Nic takového si nemyslím. Za špatné považuji jen hájit zájmy politické strany jako určité skupiny obyvatel na úkor zájmů obce. A jsem dalek toho, abych z toho politické strany předem podezíral a automaticky považoval nezávislé kandidáty za vhodnější jen proto, že jsou nezavislí, tedy nespojení s žádnou politickou stranou. Stejně automaticky ale nemůže být za vhodnější považován ten který kandidát jen proto, že je na kandidátce určité strany, mluvíme-li o komunálních volbách v malé obci. A právě o to mi šlo. Tam, kde je politická scéna tak přehledná, jako je tomu v Dobřichovicích, je stranická příslušnost či blízkost k určité straně, vyjádřená zařazením na její kandidátku, jen dokreslujícím detailem. Modeloval jste ve svém článku určitý postup voliče. Já jsem na to šel jinak. Namátkový příklad: Přečetl-li jsem si v jednom z volebních materiálů mně neznámé jméno ve spojení s osobním programem pracovat v oblasti kultury, položil jsem si přirozeně otázku, proč je pro mně po více než deseti letech práce v místní kultuře ono jméno neznámé. Mohla na tom, za jak opravdovou jsem mohl tuto otčou k práci považovat, něco změnit stranická příslušnost? Nevěřím na kandidáty, kteří začínou po obec pracovat až po svém zvolení, a nevím, proč bych je měl volit jen proto, že jsou v politické straně, s níž sympatizuji. Nevěřím kandidátům, které z anonymity vyzdvihlo jen umístění na kandidátku.

Vámi položenou otázku "co zastupují ti nezavislí" považuji za nesmyslnou a nevěřím, že bychom se nedokázali dohodnout na jednodušší odpovědi: Sebe samé, svůj program, svou vůli a své schopnosti k jeho uskutečnění. Zkusím Vaši otázku otočit: Co zastupují ti kandidáti politických stran? Možná odpověď by mohla znít: tyto politické strany. Spokojím se s ní ve volbách parlamentních, v dobřichovických komunálních volbách bych chtěl ale odpovědět jinou: Sebe samé, svůj program (tedy místní program své strany), svou vůli a své schopnosti k jeho uskutečnění. Považuji stranicí za určitý stav ducha a vadí mi na něm také to, že klade podobné otázky.

V jednom bodě Vašeho článku stojím v posici velmi nevhodné: Jak mám Vás a čtenáře přesvědčit, že můj text nebyl plátcem nad rozlitym mlékem, tedy nad tím "že volební strana Společnost Dobřichovice nezískala takové zastoupení v orgánech obce jak si představovala"? Nepsal jsem svůj článek jako zmocněnec této volební strany, mimochodem s výsledkem voleb velmi spokojený. Promiňte, pane doktore, sám se s Vaším podezřením vyrovnám, i když pro jeho veřejné odmítnutí se musím spolehnout na věrohodnost svého prohlášení, že tomu tak zkrátka není. K tomu, co se už neřká jen mně samého, musím ale pozvednout hlas méně vstřícné z role, kterou mi nutíte: Společnost Dobřichovice si představovala takové zastoupení v orgánech obce, jaké odpovídá mandátu, obdržnému od voličů. Nic méně a nic více. Vyšší mocenské ambice Společnosti Dobřichovice jako volební strany nejsou ničím jiným, než Vaší konstrukcí. Uvědomujete si, o čem ve skutečnosti tato konstrukce vypovídá?

Můj článek, na který jste reagoval, byl ale o něčem jiném. Reflektoval pocit obyčejného voliče, nuceného přihlížet, kolik platí jeho rozhodnutí v tom, co pokládá za jeden z nejdůležitějších pilířů demokracie.

Právě snaha, abych nebyl podezírán, "co zastupuji", je jedním z důvodů, proč jsem tento text podepsal šifrou. Není to zdaleka poprvé, kdy se nad praxí užívání šifer a pseudonymů na stránkách Kukátka někdo pozastavil. Dovolte proto, abych Vám, pane doktore, i čtenářům vysvětlil, proč naprosto většinu příspěvků pro Kukátko nepodepisuji svým jménem.

Základní důvod je obvyklý: V akademickém světě, v němž je mi se pohybovat, je chápána drobná publicistika, navíc v lokálním tisku, jako něco nepatřičného. I když věřím na význam lokálního tisku a publicistiku všedního dne, musím s vlky výt i své jméno ponechat pro odborné studie a knihy. Šifra mi dovoluje vyhovět rituálům profesního klanu a zároveň poskytuje jistý prostor svobody, možnost chovat se i jinak, než je ve vědeckém salonu pokládáno za slušné.

Druhý důvod jsem už naznačil. Stále nejsme zvyklí chápat psané slovo přirozeně, čist text jako text. Hledáme, kdo a co za ním stojí, čím jménem je k nám promluven. Nežli to, co je nám sdělováno, se nám zdá důležitější, kdo to sděluje. Nechráním tedy šifrou jen své jméno z důvodů výše uvedených, ale také své texty před svým jménem. Chci, aby byly čteny či nečteny pro sebe samé, bez zatřetí tím, co si o mě čtenář myslí a kam si mě zařadí. Nechci být nejrpe kádrován a pak teprve čten. Nemohu na začátku každého příspěvku vymezovat svou roli autora, nemohu vysvětlovat, že ke čtenáři nepromluvám jako univerzitní učitel, historik umění, estetik, člen výboru

Společnosti Dobřichovice, člen redakční rady Kukátka či předseda školské a kulturní komise, že nejsem to, co jsem o sobě tuhle zaslechl, ale že vystupuji jen a jen jako autor tohoto textu. Budíž to zároveň odpověď na závěr Vašeho článku: "pro časopis velikosti Dobřichovic je vhodnější, když se autoři pod své názory podepisují jménem. I z toho je zřejmá jejich závislost či nezávislost." Šifrou sdělují právě svou nezávislost.

Užít šifry není alibismus, skrývání se v anonymitě. V redakční radě a redakci samozřejmě máme běžné zvyklosti a práva autorů a nesdělujeme, kdo je kdo. Frekventované šifry ale už dávno anonymitu nezaručují. Váš text nakonec prozrazuje, že sice hrajeme určitou hru, ale zároveň dobře víte, kdo je "pan nebo paní L.P.". Nemyslím, že by na obou bylo něco špatného. Určitá míra anonymity má samozřejmě jednu praktickou výhodu: Po celou dobu existence našeho časopisu usilujeme o to, aby byl co nejotevřenější i autorsky, aby sloužil jako dobřichovické diskusní fórum. Užít šifry sdělují i něco dalšího: Milí čtenáři, chcete-li na můj článek reagovat, chopte se papíru, usedněte ke klávesnici psacího stroje či počítače a napište nám svůj názor, abychom ho mohli otisknout. Jako náš pravidelný čtenář víte, že jste takřka jediný, kdo reaguje právě tímto způsobem, schopný "udělat" dobrý místní časopis. Někteří čtenáři reagují jinak. Budu upřímný, v tomto bodě se za šířku skutečně skrývám. Ale z zbabělosti, ale z vnučené ekonomie života, žního na hraně síly, a z ohledů k lidem, s nimiž sdílím domácnost. Telefon, kterým mi někdo bude chtít vynadat či vyslovit souhlas, zkrátka vyruší z práce čtyři krajně zaměstnané lidi, 50 minut, trávených téměř denně ve vlaku, je vzácnou příležitostí nemluvit, číst a přemýšlet, po dobřichovických ulicích se pohybuji s děsem, že už jsem měl dávno někde být. Nemí to jen můj problém. Nikdo z lidí, kteří dělají Kukátko, není profesionální novinář také tím, že by měl čas jen na svůj časopis. Ani na šifře jako ochraně zbytku soukromí neshledávám nic špatného.

Šifry si zkrátka ponechám. Podepisuji jí i tento článek, i když dnes pokládám za nutné k ní připojit i své jméno. S vírou, že bude pochopen z výše řečeného jak smysl šifry, tak smysl závorek kolem jména.

L.P. (Vladimír Czumalo)

*

Přiznám se, že jsem původně chtěl článek dr. Kratochvíla z minulého čísla Strašák stránek zájmů nechat uplynout s pomyslnou řeckou časou. Po dalším a dalším čtení tohoto textu, v němž jsem stále nenacházel, co jsem najít chtěl, leč nacházel, co jsem najít nechtěl, rozhodl jsem se reagovat. Jméнем společnosti, o níž se článek dr. Kratochvíla podle mého názoru dost nešetrně oteřel a jejímž předsedou mám tu čest a potěšení být. Jméнем Společnosti Dobřichovice.

Postup dr. Kratochvíla do jisté míry chápu. Již od časů antiky byla nedílným rysem polemiky nebo invektivy jakožto literárního druhu jistá míra přehánění, nadsázky a gradace, aby bylo docíleno vyššího literárního účinku a výraznějšího vítězství nad protivníkem. Neupírám tedy autorovi polemiky s článkem pana L.P. Komunální volby, strany a občané III, otištěným v Kukátku 1/1995 (s.4-6), právo využít tyto prostředky. Čekal jsem však spíše polemiku věcného rázu, polemiku s názory, jež vystavil L.P. ve svém článku (zase jde o jisté míry o hru, neboť oba dobře víme, kdo je L.P.). Zarazilo mne ovšem, že dr. Kratochvíl polemizuje s něčím, co podle mého názoru v článku L.P. vůbec není obsaženo, či co z něj ani nevyplývá. Překvapila mne míra populismu, poloprávčí či zjevných nepravd, účelové manipulace s fakty a podsouvání nikdy nevysovlovených názorů. Ten článek p.L.P. je myslím o něčem jiném, než o tom, s čím dr. Kratochvíl polemizuje. O mravnosti a elementární slušnosti v politice, byť komunální. O tom, že některé věci se prostě podle názoru pisatele nedělají. Pro úplnost musím dodat, že považuji argumenty pana L.P. za plně legitimní a že se s nimi naprosto ztotožňuji. Jakožto čerstvý držitel nepřilíh lichtenového cejchu, který jsem obdržel od některých členů ODS už si to mohu dovolit říci v klidu veřejně. Alespoň bude jasné.

Zpět ke Společnosti Dobřichovice: Už jsme to opakovali mnohokrát, ale zřejmě je třeba to říci ještě jednou: Společnost Dobřichovice chápe politiku jako formu veřejné činnosti. Přísně se snaží rozlišovat mezi politikou a politikářením. Je tedy zcela přirozené, že se rozhodla vstoupit do komunální politiky. Činit tak konečně již řadu let, zda úspěšně či nikoli, to rozhodne čas a posoudí spoluobčané. Byli jsme nuceni jít do voleb jako sdružení nezávislých kandidátů. Volební zákon přeci povoluje

kandidovat v komunálních volbách pouze politickým stranám, nezávislým kandidátům či jejich sdružením. Ne však spolkům, společenostem a občanských iniciativám. Tento zákon schválili poslanci parlamentu, tedy většinou příslušníci politických stran. My se navíc domníváme, že tento volební zákon v několika bodech politické strany proti nezávislým zvyhodňuje. (Takové předešlé od příslušníků politických stran, a zvláště ODS, jsme před volbami i po nich mohli slyšet narážky typu: nezávislé kdo to je? koho reprezentují? pozor na ně! stejně tak podezření o infiltraci levicáků mezi nezávislé apod. Je možné, v některých místech pak dokonce dost pravděpodobné, že určité aspekty těchto výtek nebyly tak docela neopodstatněné. Co je ale pozoruhodné: Ty výtky zněly pokaždé stejně. Jako by je pronášela stále táž osoba či jako by byly nastudovány z jednoho scénáře.) Zpět do Dobřichovic: Společnost Dobřichovice je mimopolitickým občanským sdružením, není tedy politickou stranou. Aby mohla kandidovat, musela formálně vystupovat jako sdružení nezávislých kandidátů. Ve volbách se chovala ale jako kompaktní celek, snažila se převzít určité prvky chování politické strany. Její kandidáti kandidovali pod názvem Společnosti Dobřichovice, s volebním programem, který vycházel z činnosti i perspektiv Společnosti. Všichni kandidáti se s ním identifikovali. Všichni kandidovali s plným vědomím odpovědnosti za plnění tohoto programu vůči voličům. Toto vše platí i o těch kandidátech, které Společnost na svoji kandidátku pozvala jako hosty. (Hosty měla na své kandidátní listě i ODS, tím pozbyvá platnosti argument dr. Kratochvíla, že v obecní radě jsou jen dva členové ODS. Znamená to, že ten třetí, ačkoli kandidoval na kandidátní listě ODS, není programem této volební strany vázán? To snad ne?). Výše zmíněným postupem jsme chtěli říci pouze jediné: přicházíme s programem Společnosti Dobřichovice. Na něm jsme po výctce ZÁVISLÍ. A snad každý, kdo se alespoň trochu zajímá o naše veřejné dění, se již v nějaké souvislosti se jménem Společnosti setkal. Proto nás také nesmírně potěšila důvěra, kterou našemu programu dali spoluobčané. Ta nás utvrdila v tom, že jde o program příznivý a že jméno Společnosti Dobřichovice má určitou váhu. Proto nás velmi překvapily povolení pochybnosti dr. Kratochvíla. Právě on patří k těm, kteří se intenzivně o dobřichovické veřejné dění zajímají, navíc s řadou členů a zejména volebních kandidátů Společnosti léta spolupracovali. A ty ostání jistě zná jako své spoluobčané či nedaleké sousedy. A pokud ne, je to vina pouze kandidátů a Společnosti? Je ještě řada věcí, o kterých by se mělo mluvit: o odmítnuté nabídce ke smíru, o spolupráci za podmínek, kdy jedna strana má většinu, o pluralitě názorů a umění jí tolerovat. A o poučeních, která z toho pro obec velikosti Dobřichovic vyplývají. Uděláme to?

J.Matl, Společnost Dobřichovice

*

O HOŘKOSTI POZNÁVÁNÍ

Četla jsem poslední Kukátko - a prožila jsem pocit, který mě potkal jen několikrát v životě, bohužel vždy ve chvílích závažných a nikterak veselých. Viděla jsem, četa jsem - ale nevěřila jsem svému zraku. Bylo to nad článkem V. Kratochvíla v závěru čísla. Ráda bych řekla, že jsem měla halucinace, ale bohužel: vidinami netrpím.

O co jde: o strany, zastupitele a nezávislé kandidáty. U nás, tady, v obci. Víím, že politiku ve státě určují strany. V obci ale vždy záleží na konkrétních lidech (zejména v obci tak malé, jako jsou Dobřichovice), na jejich chuti a schopnostech udělat něco pro druhé, na jejich vytrvalosti a zdravém rozumu. Tady "vysoká politika" nemá místo. Zákony musí dodržovat každý člen zastupitelstva ať je členem či nečlenem jakékoli strany.

Autor článku píše, že jeho důvěru mají spíš zvolení kandidáti politických stran než kandidáti nestranický. Budíž, to je jeho názor. S argumenty však souhlasit nemohu. Nejen strany jako takové nejsou zárukou "předem ohlášené politiky". Tím méně je zárukou práce v daném směru členství poslance (kolik jich rychle a bezbolestně už změnilo kabát!).

A u nás v obci o politických stranách a jejich práci pro obec nevíme téměř nic, protože si s výjimkou krátkého předvolebního období hrají na mrtvého brouka. Až při zveřejnění kandidátek se divíme, že vůbec je zde ta či ona strana a jejím kandidátem třeba pan Vonišek. To je trochu málo k jistotě, že po zvolení bude pracovat, jak by měl. Má nějaké "své názory"? A pokud ano, pokud chce pro veřejnost něco udělat, proč to ještě nezkusil? Na to nemusí být člověk v zastupitelstvu, práce je všude dost.

Nezávislý kandidát má svou tvář. Je to zpravidla člověk, o kterém veřejnost něco ví, protože v obci nejen žije, ale také pro ni něco dělá. Volby ukázaly, že ve většině obcí právě nezávislí získali důvěru spoluobčanů. Ve velkých městech je situace jiná, ale pramení spíš z anonymity než z nechtění k nezávislým osobnostem. Pokud autor článku poznamenává, že nezávislé kandidáty nezna, není to jejich vina.

Trápí mě, že jsme tři roky spolu sedali v obecní radě a řešili spoustu problémů, tři roky podle mého názoru dobře spolupracovali a za celou dobu dr. Kratochvíl neřekl nic ostrého proti nezávislým členům zastupitelstva - a najednou je "všechno jinak". Tak nevím: změnil po "úspěšných volbách" tak rychle názor? To by bylo zlé. Nebo: celou tu dobu úspěšně skrýval svůj pravý názor? To by bylo ještě horší.

Asi jsem byla velká optimistka a idealista. Teď vím, že to byla chyba. Ce se dá dělat, člověk se celý život učí. Ale poznání bývá hořké.

A. Šarounová

ODPOVĚĎ NA ČLÁNEK V KUKÁTKU 1/95 - STR. 11

Ač nejsem příznivci literárních klání na stránkách tisku, byť v tomto případě pouze lokálního významu, nezbývá nám nic jiného, než reagovat na nepřilíš zasvěcenou a poněkud populisticky laděnou kritiku (KUKÁTKO 1/95 - Předvánoční radost s trochou studu, L.P. str. 11).

Především je nutno si uvědomit, že současný charakter podmínek společenského života je diametrálně odlišný od doby plného rozkvětu sokolských tradic, na které se pisatel článku s notnou dávkou pathosu odvolává a vrací nás tak nazpět nejméně do první poloviny tohoto století. Tehdy bylo vlasteneckou a občanskou ctí, možno říci i osobní prestiží oiazkou, zúčastnit se aktivně veřejného, tedy i sokolského života. To se týkalo nejenom zapojení do samotné činnosti sportovní, ale zejména výkonu sokolských funkcí i finančních příspěvků tehdejších podnikatelů. Tato doba je nenávratně pryč, historii se stalo i období státních dotací sportovním organizacím prostřednictvím ČSTV.

Snad každý, kdo se o společenskou problematiku alespoň trochu zajímá ví, že fenomenem číslo jedna se v nevyrobních sférách (zejm. v kultuře a ve sportu) stalo zajišťování potřebných finančních prostředků. Při všeobecně rostoucích nákladech na energii, sportovní i stavební materiál, dopravu, ... apod. je tato potřeba stále naléhavější. Analogická je i současná situace v dobřichovickém Sokole, kde chod sportovních oddílů spočívá v několika obětavých, kteří z lásky ke sportu, na úkor svého volného času, někdy i životní úrovně své rodiny se starají o výchovu sportovní mládeže, údržbu sportovišť i nutnou administrativu. Snaží se přispět i finančně zajišťováním sponzorských či nájemních smluv. Tato snaha oddílů o získání financí je sice velmi přínosná, avšak ani sama o sobě ani ve spojení s peněžními prostředky získanými výborem Sokola pomocí centrálně sjednávaných smluvních nájmu zdaleka nestačí na krytí provozu sportovních areálů a z něj vyplývajících požadavků na údržbu a případnou rekonstrukci budov, ploch a zařízení. Z těchto důvodů je výbor TJ postaven před stálý a nelehký úkol - nejen pečlivě zvažovat vynakládání finančních prostředků, ale zároveň se snažit uchovávat užitou hodnotu sportovišť i sportovního zařízení co nejdéle, a to nejen z hlediska již vzpomínaných tradic, ale i z hlediska současných a budoucích uživatelů.

Chtěli bychom dít tímto způsobem dobřichovické veřejnosti na vědomí, že výbor Sokola se nijak nebrání poskytovat prostory sokolovny nebo i volné plochy k jinému než ryze sportovnímu využití. Ale to však pouze za předpokladu předem oboustranně projednaných a dohodnutých podmínek. Na základě výše popsaných příčin určil takto výbor TJ i podmínku k propůjčení sálu malé tělocvičny za účelem předvánočního koncertu dětského sboru. Tento požadavek se týkal zabezpečení určité ochrany před poškozením více než stotisícovým nákladem nově zrekonstruované podlahy. Vedením péveckého sboru však zmíněný požadavek akceptován nebyl a koncert se proto konal jinde. Toť vše.

Autorovi článku se prokazatelně zdá, že jsme si dovolili hodně, zřejmě příliš. My se ale domníváme, že jsme jednali správně. Tak, jak je naší povinností.

Co dodat na závěr? Jen to, že kritizovat a odsuzovat jednání druhého je vždy jednodušší, než se ho snažit lépe poznat a pochopit, případně pomoci či dokonce spolupracovat. Odpovědnost tak nenesu žádnou a v případě potřeby mu vždycky dokážu vysvětlit, jak je hluchý, slepý nebo i jiný

[14]

KUKÁTKO 3/95

... A přitom to klidně může být i naopak.

Na případné odezvy iniciované tímto článkem již TJ v Kukátku odpovídat nebude.

K HRACÍM AUTOMATŮM:

Při kompletaci výherních automatů lze nastavit tzv. **výtěžnost**. To znamená, že majitel stroje určuje, kolik ze vhozených mincí přístroj vrátí ve výhrách (např. 50 % výtěžnost znamená, že polovina vhozených mincí jde na výhry a polovina do kapsy majitele).

U automatů nevýherních - označených jako vhodné pro děti - takové nastavení není potřebné. Výtěžnost pro majitele je v každém případě 100 %.

D.X.

TROCHA POESIE

PROBLÉM S DRUŽICÍ

Přítel Josef v hlavě nosí problém dlouhé měsíce, jaký smysl vypouštět ma do vesmíru družku.

I kdýž tuší, že to asi dá velikou fušku, rád by místo družice chtěl vypustit svou družku!

HgS

Agentura Jépépé hlásí

Na obecní skládce došlo před několika dny k senzačnímu nálezu. Bezdomovec A. K. místo hledané potraviny nalezl zapečetěnou obálku s označením TOP SECRET a kdýž se později tímto nálezem pochlubil v místním hostinci, podařilo se našemu zpravodaji, který byl přítomen pouhou náhodou, tuto obálku od něho nezískat za několik hitů rumu získat. Jak jsme zjistili, obsahovala stručné hlášení jistého nedoslýchavého agenta tajné služby, zvaného Sluchátko, jehož specializací je odposlech ústavních činitelů. Ve zprávě popisuje, jak v převedení za televizního diváka prováděl ve svém bytě odposlech novoročního projevu prezidenta republiky, a stěžuje si, že v důsledku trvalé poruchy svého odposlouchávacího zařízení rozuměl pouze každému druhému slovu, a to ještě jen tehdy, kdýž nebylo cizí. Závěrem sděluje svým chlebodárcům, že text odposlouchaného projevu zašle centrále, jakmile si chybějící slova doplní z denního tisku.

Získaný dokument neprodlně odesíláme parlamentní komisi pro kontrolu informací služeb a doufáme, že nedoslýchavý agent Sluchátko bude brzy odhalen. V této souvislosti uvádíme též o zaslání podnětu k prošetření pověsti o nejmenovaném dezinformačním periodiku podobného názvu jako agent Sluchátko, které je pry rovněž v podobných službách.

HgS

[15]

KUKÁTKO 3/95

FIXA & VLACH

TOPENÁŘSKÁ A INSTALATÉRSKÁ FIRMA

NABÍZÍ

DODÁVKY, INSTALACE A OPRAVY

- * ústředního vytápění (elektrokotlů, kotlů na zemní plyn i propan ap.), včetně tech. návrhů, projektů, revizí, tepelných izolací, nátěrů ...
- * rozvodů vody (i v plastech), odpadů, kanalizačních přípojek, bojlerů, čerpadel, vybavení koupelen, WC ap., úpraven pitné vody ...

Všenory, Brunšov 363

tel.: (02) 991 23 87, (02) 991 15 27

K 3/95 - 01

KOUPÍM
STAVEBNÍ PARCELU min. 1000m² - i zastavěnou
v DOBRŮCHOVICÍCH, KARLÍKU, VŠENORECH, VONOKLASECH.
 PLATBA HOTOVĚ. SOLIDNĚ za rozumnou cenu.
 KONTAKT V REDAKCI NEBO NA TEL. 02 / 991 1699

K 3/95 - 02

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1995

Soukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun

každé další slovo 2 koruny

do 20 slov 50 korun

každé další slovo 5 korun

Plošná reklama: celá strana 900 korun

1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pát. částky

každé další opakování: sleva 10% z pát. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce

nebo ve Filialce Evrobanky v Dobručovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1003035/3200.

Při větších plátech (celostránkové inzeráty) fakturou.

 Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a příznivců Dobručovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nutné nemusejí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

 Redakční rada si dovoluje požádat laskavě příspěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v čitelné podobě, t.j. pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky na disketách 3,5" x 5,25" v editoru WordStar, MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

 DOBRŮCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Společnost Kukátko. Hlíd redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldá, PhDr.V. Czumařlo, Ing.D.Havlík, Ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Mat (předseda), P.Musil. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 22.2.1994, uzávěrka příštího cca 20.3.1995. Adresa: Jiří Matl, Sirmá 139, 252 29 Dobručovice.

 Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, Š+V Shop v ul. 5.května, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Güntera v Zelené ul., prodejna paní Nešporové u mostu.

TISK KALIBA

U Domu služeb 166/5
 143 00 Praha 4 - Modřany

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem
 do formátů A 3, A 2
 na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

xerox